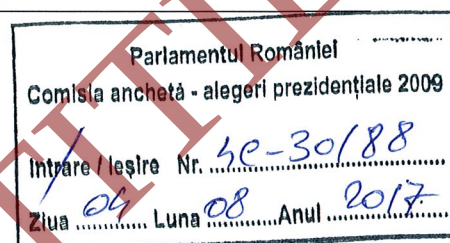

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

**Comisia specială de anchetă a Senatului și Camerei Deputaților
pentru verificarea aspectelor ce țin de organizarea
alegerilor din 2009 și de rezultatul scrutinului prezidențial**

**Către,
CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII**

**În atenția doamnei
MARIANA GHENA – Președinte al Consiliului Superior al Magistraturii**

Stimată doamnă președinte,

Activitatea Comisiei speciale de anchetă a Senatului și Camerei Deputaților pentru verificarea aspectelor ce țin de organizarea alegerilor din 2009 și de rezultatul scrutinului prezidențial, se desfășoară cu respectarea prevederilor Hotărârii Parlamentului României nr. 39 / 2017, publicată în Monitorul Oficial nr. 355 din 12 mai 2017, partea I.

Curtea Constituțională a României a statuat prin:

- DCCR 411/2017 pct. 28. că "izvorul de drept al reglementării unei comisii de anchetă parlamentară constă în însăși Legea fundamentală care, la Titlul III – *Autorități publice*, Capitolul I – *Parlamentul*, Secțiunea 1 – *Organizare și funcționare*, la art.64 alin.(3), cu denumirea marginală "*Organizarea internă*", prevede: " (3) *Fiecare Cameră își constituie comisii permanente și poate institui comisii de anchetă sau alte comisii speciale. Camerele își pot constitui comisii*

comune.” Așa cum Curtea Constituțională a arătat în Decizia nr. 1231 din 29 septembrie 2009, ancheta parlamentară este o expresie a funcției de control pe care o are Parlamentul în cadrul democrației constituționale. Funcția de control a Parlamentului derivă în mod direct din calitatea sa de *organ reprezentativ suprem* al poporului român și unică autoritate *legiuitoare* a țării, atribuite conferite de art.61 alin.(1) din Constituție”.

- DCCR 411/2017 pct. 32. ”Prin raportare la cele arătate mai sus, Curtea constată, în acord, de asemenea, cu jurisprudența sa, că instituirea unei comisii de anchetă parlamentară reprezintă o aplicare a dispozițiilor constituționale la care s-a făcut anterior referire, având, așadar, deplină legitimitate constituțională. Parlamentarii, exercitându-și mandatul în serviciul poporului, trebuie să dea dovadă de aplecare spre discutarea, dezbateră și rezolvarea problemelor comunității și nicidecum să le ignore. Una dintre modalitățile prevăzute de Constituție pentru realizarea acestui obiectiv îl constituie comisia de anchetă parlamentară, al cărei obiect de activitate constă în analiza sau clarificarea unor situații de fapt, a unor aspecte sau fenomene sociale relevante, justificat de interesul public de a cunoaște anumite realități cu reverberații în plan social, juridic sau politic. O astfel de activitate de cercetare a unor aspecte din viața publică a comunității este absolut indispensabilă realizării rolului constituțional al unui parlamentar, acela de reprezentant al electoratului și al intereselor cetățenilor, având în vedere că legea, ca act normativ al Parlamentului, reprezintă modalitatea prin care sunt reglementate, în cadrul anumitor raporturi sociale, regulile de conduită, drepturile și obligațiile cetățenilor, iar aceste reglementări trebuie să fie cât mai bine adaptate realităților juridice, sociale și politice ale comunității și să reflecte cât mai fidel interesele acelei comunități în planul politicii legislative. **Prin urmare, nicio autoritate sau instituție publică nu poate limita sau nega acest principiu, deputații și senatorii exercitându-și mandatul în conformitate cu interesul superior al comunității și cu respectarea competențelor strict determinate prin Constituție**” [în acest sens, a se vedea și Decizia nr.924 din 1 noiembrie 2012,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.787 din 22 noiembrie 2012].

- DCCR 411/2017 pct. 33. "Autoritatea specifică activității Parlamentului se atașează, prin urmare, și activității comisiei de anchetă parlamentară pentru ca obiectivele în vederea cărora a fost instituită să fie atinse."

După cum ați fost informată de către Procurorul General al României, domnul Augustin Lazăr, comisia de anchetă în baza colaborării loiale dintre instituții, a solicitat în data de 11.07.2017 o copie după dosarul nr. 213/P/2017 clasat în data de 20.06.2017, clasare rămasă definitivă nefiind atacată în termenul legal. Aceste documente ne sunt necesare pentru îndeplinirea obiectivelor comisiei așa cum sunt ele prevăzute în Hotărârea nr. 38/2017 a Parlamentului României.

Așa cum reiese din această hotărâre, obiectul și finalitatea activității comisiei noastre este diferit de ancheta judiciară, astfel încât solicitarea noastră nu a fost făcută ca o expresie a vreunui control asupra activității Parchetului. Aceasta relație de control nu există, solicitarea fiind făcută în virtutea colaborării loiale între instituții așa cum statuează Curtea Constituțională în DCCR 430/2017 la pct. 40 și în DCCR 428/2017 la pct.26. "*Curtea constată că natura juridică diferită a celor două categorii de anchete nu le face incompatibile, ci ele pot coexista în ideea unei cooperări și colaborări loiale între instituțiile statului, chiar dacă același segment al realității este cercetat și documentat. De aceea, nu este nici necesară și nici de dorit încetarea anchetei parlamentare în condițiile demarării unei anchete judiciare, astfel încât, din această perspectivă, nu se poate reține încălcarea art.1 alin.(4) din Constituție*".

Domnul Augustin Lazăr, în calitate sa de Procuror General, este obligat în virtutea principiului colaborării loiale între instituțiile statului și al loialității față de Constituție, să colaboreze cu Parlamentul României, respectiv cu comisia de anchetă parlamentară, conform DCCR 430/2017 pct. 35 "*Instituția controlului parlamentar trebuie coroborată și corelată cu principiul constituțional al colaborării loiale între instituțiile și autoritățile statului și cu cel al loialității față de Constituție*" iar "reprezentanții instituțiilor trebuie să colaboreze în realizarea anchetelor

parlamentare, în această formulă concretizându-se și principiul echilibrului între puterile statului. ”

Domnul Procuror General a refuzat cererea noastră prin adresa nr.1792/C/2017 din data 14.07.2017 interpretând în mod eronat prevederi din Codul de procedură penală, Constituție și decizii ale CCR. Comisia parlamentară de anchetă a revenit cu o nouă solicitare demontând juridic toate motivele invocate de acesta. Anexăm la prezenta corespondență purtată între comisie și Parchetul General.

I. În loc să ”colaboreze în realizarea anchetei parlamentare” așa cum stabilește DCCR 430/2017 la pct. 35, domnul Augustin Lazăr a emis 2 postări pe facebook-ul Ministerului Public și un comunicat al PICCJ prin care informează opinia publică despre situație:

”Solicitarea Comisiei parlamentare de anchetă a unor aspecte privind alegerile electorale din 2009 este în analiză, urmând să fie clarificată în perioada următoare. Cererea ridică o problemă de drept, respectiv definirea limitelor legale și a cadrului cooperării loiale, care trebuie să se facă cu respectarea Constituției și a legilor în vigoare, având în vedere specificul activității judiciare.” (Ministerul Public postare facebook -27 iulie 2017 și comunicat PICCJ din 27 iulie 2017)

” În contextul analizei solicitării Comisiei parlamentare de anchetă a unor aspecte privind alegerile electorale din 2009 și, implicit a problemei de drept pe care o ridică aceasta - definirea limitelor legale și a cadrului cooperării loiale, care trebuie să se facă cu respectarea Constituției și a legilor în vigoare, având în vedere specificul activității judiciare – domnul Augustin Lazăr, Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a transmis, în cursul zilei de astăzi, o sesizare doamnei Mariana Ghena, președintele Consiliului Superior al Magistraturii o adresă către CSM” (Ministerul Public postare facebook-31 iulie 2017)

Precizăm că prin DCCR 428/2017 pct.20 și DCCR 430/2017 pct. 28, CCR a clarificat aceste aspecte și a stabilit că această sarcină îi revine Curții Constituționale:

” Prin urmare, determinarea conținutului și a limitelor conceptului de anchetă parlamentară se poate realiza numai prin coroborarea prevederilor Constituției; în acest context, revine în sarcina Curții Constituționale, în calitate de garant al supremației Constituției și de unică autoritate de jurisdicție constituțională, să stabilească atât conținutul și valențele, cât și raporturile în care se află textul constituțional referitor la ancheta parlamentară cu celelalte texte constituționale.”

Pe cale de consecință, prin cele două postări domnul Augustin Lazăr ne anunță că :

- își arogă atribuții ale Curții Constituționale încălcând DCCR 428/2017 și 430/2017;
- solicita CSM ca la rândul său să exercite atribuții care îi revin Curții Constituționale și să încalce deciziile amintite mai sus.

II. In adresa către CSM domnul procuror general a *supus analizei și soluționării* următoarele:

1) Solicitarea ca CSM să-și exercite rolul de garant al independenței justiției, fără a menționa modul în care consideră că independența sa sau a instituției pe care o conduce ar fi fost afectată.

2) Solicitarea ca CSM ”*să aprecieze cu privire la necesitatea sesizării în baza art. 146 lit. e) din Constituția României a Curții Constituționale a României cu o cerere de constatare a existenței unui conflict juridic de natură constituțională ivit între autoritatea legiuitoare și autoritatea judecătorească, sens în care avem în vedere nu doar integrarea constituțională a Ministerului Public în cadrul autorității*

judecătorești, ci și aspectul funcțional care vizează procedura judiciară în ansamblul său, inclusiv activitatea instanțelor de judecată.”

3) Clarificarea problemei de drept pe care ar ridica-o solicitarea comisiei - **”definirea limitelor legale și a cadrului cooperării loiale, care trebuie să se facă cu respectarea Constituției și a legilor în vigoare, având în vedere specificul activității judiciare”**.

4) Clarificări ale unor norme de procedura penala cum ar fi *”punctul de vedere al Consiliului Superior al Magistraturii, în calitate de garant al independenței justiției, cu privire la faptul **dacă poate fi trimis Comisiei Parlamentare, în copie, un dosar în care s-a dispus o soluție de clasare ce vizează infracțiuni pentru care nu s-a împlinit termenul de prescripție a răspunderii penale**”*.

Fată de cele de mai sus va învederăm următoarele:

1) Cu privire la solicitarea ca CSM să-și exercite rolul de garant a independenței justiției

Procurorii nu au independența prevăzută pentru judecători în art. 124 alin.3 din Constituție *”Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii.”* Conform art.132 alin.(1) *”Procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiției.”*

Totuși în art. 3 alin.1 al Legii 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor se prevede că *”procurorii numiți de Președintele României se bucura de stabilitate **și sunt independenți, în condițiile legii**”*. Legea 304/2004 privind organizarea judiciară art. 64 alin. 2 prevede **”În soluțiile dispuse, procurorul este independent, în condițiile prevăzute de lege.”**

Independența procurorilor în soluțiile dispuse nu a fost afectată de comisia parlamentară de ancheta având în vedere ca Parchetul a soluționat dosarul nr. 213/P/2017 cu “clasare”, soluție care este definitivă nefiind atacată în termenul legal. Solicitarea noastră a fost făcută după soluționarea cu clasare și evident ca nu are cum să influențeze ”soluția dispusă”.

Pe cale de consecință va rugăm să constatați că principiul independenței procurorilor așa cum este acesta prevăzut în Legile 303/2004 și 304/2004 nu a fost încălcat de către comisia parlamentară de anchetă.

2) Cu privire la solicitarea ca președintele CSM să sesizeze CCR cu un conflict juridic de natură constituțională între instituții, între autoritatea legislativă și

autoritatea judecătorească reprezentată prin Parchetul General, fără a preciza în ce constă acest conflict:

Prin Decizia nr. 53 din 28 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 17 februarie 2005 Curtea Constituțională a statuat asupra conflictului juridic de natură constituțională între autorități publice, în sensul că acesta "presupune acte sau acțiuni concrete prin care o autoritate sau mai multe își arogă puteri, atribuții sau competențe, care, potrivit Constituției, aparțin altor autorități publice, ori omisiunea unor autorități publice, constând în declinarea competenței sau în refuzul de a îndeplini anumite acte care intră în obligațiile lor".

Comisia noastră nu a refuzat să își îndeplinească vreo atribuție și nici nu și-a arogat puteri și atribuții ale autorității judecătorești. Scopul și finalitatea activității comisiei sunt diferite de ale unei anchete judiciare. Nu exercităm vreo funcție de control asupra activității Parchetului.

Pe cale de consecință credem că nu se justifică o sesizare a CCR de către CSM cu privire la un conflict juridic de natură constituțională.

3) Cu privire la clarificarea problemei de drept pe care ar ridica-o solicitarea comisiei - **"definirea limitelor legale și a cadrului cooperării loiale, care trebuie să se facă cu respectarea Constituției și a legilor în vigoare, având în vedere specificul activității judiciare"**.

Această solicitare a fost comentată deja de către noi la pct.I.

4) Cu privire la clarificări ale normelor de procedură penală.

Considerații generale:

a) CSM nu are în atribuții clarificări și explicații ale normelor de procedură penală .

b) Interpretarea legii (inclusiv a Codului de procedură penală) poate fi făcută doar printr-o lege de interpretare adoptată de Parlament. Astfel, conform art.69 alin.(1) din legea 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, *"Intervențiile legislative pentru clarificarea sensului unor norme legale se realizează printr-un act normativ interpretativ de același nivel cu actul vizat, prin dispoziții interpretative cuprinse într-un nou act normativ sau prin modificarea dispoziției al cărui sens trebuie clarificat."*

c) Conform art.18 alin.(2) ”Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale.”

d) **Formarea profesională continuă a procurorilor care implică aprofundarea legislației** revine în sarcina conducătorului Parchetului precum și fiecărui procuror în parte.

Precizări:

Cu privire la solicitarea ca CSM să ”*comunique punctul de vedere al Consiliului Superior al Magistraturii, în calitate de garant al independenței justiției, cu privire la faptul dacă poate fi trimis Comisiei parlamentare, în copie, un dosar în care s-a dispus o soluție de clasare ce vizează infracțiuni pentru care nu s-a împlinit termenul de prescripție a răspunderii penale*”

1. Faza în care se află dosarul nr. 213/P/2017

- Dosarul a fost clasat conform comunicatului PICCJ din data de 27.07.2017;
- Soluția de clasare a fost dispusă de procuror;
- Soluția de clasare nu a fost infirmată de procurorul ierarhic superior;
- Soluția de clasare nu a fost contestată în termenul legal și a rămas definitivă

Pe cale de consecință faza de urmărire penală s-a încheiat, acțiunea penală stingându-se prin clasare.

2. Prevederi ale Codului de procedură penală privind caracterul nepublic al procedurilor din cadrul fazei de urmărire penală

Art. 285: Obiectul urmăririi penale

(2)Procedura din cursul urmăririi penale este nepublică.

Art. 17: Stingerea acțiunii penale

(1)În cursul urmăririi penale acțiunea penală se stinge prin clasare sau prin renunțare la urmărirea penală, în condițiile prevăzute de lege. (...)

Pe cale de consecință:

Prin clasare, se stinge acțiunea penală iar după clasare nu ne mai aflăm în cursul urmăririi penale, deci art.285 alin.(2) din CPP este invocat greșit deoarece el se referă doar la procedura din cursul urmăririi penale .

Este greșită invocarea în acest caz a ipotezei ”formulării unei plângeri împotriva soluțiilor de urmărire sau netrimitere în judecată, potrivit art. 341 alin. 5 C.proc.pen., procedura este nepublică. Prin urmare, caracterul nepublic al procedurii și al actelor de urmărire penală subzistă și după adoptarea soluției de clasare” deoarece:

- **Termenele în care se puteau face** plângeri împotriva soluției de clasare au fost depășite
- **Concluzia** ”caracterul nepublic al procedurii și al actelor de urmărire penală subzistă și după adoptarea soluției de clasare” este o inovație interesantă a procurorului general dar care nu se bazează pe niciun text de lege.
- În cazul în care acest text de lege ar fi existat el ar fi fost invocat și nu s-ar mai fi solicitat lamuriri de la CSM.

În așteptarea răspunsului dumneavoastră, nu ezitați să ne contactați pentru orice informații suplimentare.

Cu mulțumiri anticipate pentru un răspuns prompt

PREȘEDINTE,

OANA – CONSUELA FLOREA

